

Naknada štete kod raskida ugovora

Vrhovni sud RH u svojoj odluci Rev 134/01 zauzeo je stav da raskidom ugovora obje strane su oslobođene svojih obveza, izuzev obveze na naknadu eventualne štete (čl. 132. st. 1. ZOO).

U konkretnom slučaju tuženik prema tome nije u obvezi platiti temeljem ugovora. Ako je jedna strana izvršila ugovor potpuno ili djelomično, ima pravo da joj se vrati ono što je dala (čl. 132. st. 2. ZOO). Tužitelj je uložio rad i materijal u objekt koji je bio predmet raskinutog ugovora o građenju, a u smislu te zakonske odredbe ima pravo zahtijevati da mu se nadoknadi vrijednost radova koje je izveo, ali ne u visini ugovorene cijene po ispostavljenom privremenoj situaciji. Utvrđeno je da objekt u dijelu u kojem je izgrađen ima nedostataka i da su oni posljedica nekvalitetnog izvođenja radova, pa bi tužitelj imao pravo na naknadu u visini vrijednosti radova s nedostacima, a ne kao da je izveo radove bez nedostataka.

Zbog raskida ugovora šteta je mogla nastati i tužitelju i tuženiku (i jedan i drugi su istakli zahtjeve za naknadu štete), ali u smislu čl. 132. st. 1. ZOO obveze na naknadu štete nije oslobođena samo ona ugovorna strana koja je kriva za raskid ugovora. Sudovi nižeg stupnja su zaključili da je ugovor raskinut krivnjom tuženika, ali u tom slučaju pravo na naknadu štete bi pripadalo tužitelju (čiji zahtjev je međutim odbijen), a ne tuženiku (čiji zahtjev su sudovi nižeg stupnja prihvatili).